

Р Е Ш Е Н И Е

гр.Перник, 10.06.2011 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на дванадесети май две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура Перник - прокурор Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 72 по описа за **2011** година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следно:

Производството е по реда на гл. XI от Административно процесуалния кодекс.

Образувано по иск на **А.И. Евстатисв,сътс** съдебен адрес:***, с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/. Претенцията е за обезщетяване на претърпени имуществени вреди, причинени от издадено строително разрешение от Община Перник, което по установения ред е прогласено за нищожно в размер на 6370 лв. Претендира и обезщетение за пропуснати ползи в размер на 3000 лв., като искът е предявен като частичен.

Наред с това се претендира присъждане на лихви върху предявените искиви претенции.

Прави се искане за присъждане на направените в производството разноски.

Ответникът по жалбата - Община Перник, в съдебно заседание оспорва изцяло предявения иск. Намира претенциите за неоснователни и недоказани, поради което моли същите да бъдат оставени без уважение. Представя подробни писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Окръжна прокуратура Перник, конституирана като страна в съдебното производство на основание чл.16, ал.1 от АПК, във връзка с чл.10, ал.1 от ЗОДОВ, чрез своя представител намира, че исковата претенция е само частично основателна и доказана и в този смисъл следва да се уважи. По отношение на пропуснатите ползи предлага делото да бъде прекратено,тъй като те не подлежат на обезщетяване в производство по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и ги обсъди в тяхната съвкупност, въз основа на становищата на страните и техните възражения приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът е собственик на масивна сграда с застроена площ от 16 кв.м. , находяща се в югозападния край на общински пазари Перник, при граници от изток площадка, от запад — тротоар, от север - пешеходна пътека и от юг —обект. Закупена е с договор за покупко-продажба №301204/04.11.2002 г. от Община Перник.

С договор от 28.06.2005 г. от Община Перник е учредено допълнително право на строеж върху площ от 20.64 кв.м, към съществуващата вече сграда собственост на ищеца, в УПИ III, кв.226 по регулационния план на гр.Перник - ЦГЧ. Въз основа на

тези договори А.Е. е предприел действия за изготвяне и одобряване на инвестиционен проект и снабдяване с разрешение за строеж за преустройство на съществуващия магазин за цветя в кафе аперитив.

Издадено е строително разрешение №300/14.09.2005 г. за преустройство на магазин за цветя в кафе аперитив. Строежът е напълно завършен през месец септември 2006 г. и на 12.09.2006 г. е съставен акт обр.15, с който се удостоверява годността му.

След като строежът е завършен се установява, че разрешението за строеж не е съобщено на собственика на съседната сграда, който е заинтересовано лице по смисъла на чл.149, ал.2 от ЗУТ. Започналата проверка от РДНСК гр.Перник, констатира, че строително разрешение №300/14.09.2005 г., не само не е обявено по надлежния ред на заинтересованите лица, но е и подписано от некомпетентен орган. В хода на проверката е установено, че по време на издаването на акта, главния архитект на Община Перник е бил в отпуск и няма данни да е делегирал правомощията си на друго лице в общината. Въз основа на тези констатации е издадена заповед №ДК-10-08/13.09.2006 г. на Началника на РДНСК гр.Перник, с която строителното разрешение е прогласено за нищожно. При осъществения съдебен контрол относно законосъобразността на тази заповедта не са установени основания за нейната отмяна. С решение от 26.11.2008 г., постановено по адм.д.№967/2007 г. е оставена без уважение жалбата на А.Е. срещу заповед №ДК-10-08/13.09.2006 г. на Началника на РДНСК гр.Перник. Решението е потвърдено и от ВАС, със решение постановено по адм.д.№1911/2009 г.

Въз основа на съдебните решения заповед №ДК-10-08/13.09.2006 г. на Началника на РДНСК гр.Перник става стабилен административен акт и подлежи на изпълнение. Установения незаконен строеж подлежи на премахване.

В исковата молба се твърди, че от действията по премахването на строежа ищецът е направил следните разходи:

80 лв. за издаване на разрешение за строеж.

5000 лв. за строителни материали, инсталации, труд, транспортни разходи, монтаж на витрини и климатична инсталация.

1290 лв. за премахване на строежа, от които 800 лв. за разрушаване, 400 лв. за демонтаж на витрини и 90 лв. за демонтаж на климатична техника.

Всички тези разходи не биха били направени ако общинската администрация не е издала документ, който в следствие се е оказал нищожен. Ето защо, според посоченото в исковата молба, е налице основание сумата от 6370 лв. да бъде претендирана като имуществена вреда от прогласеното за нищожно строително разрешение.

С исковата молба се претендира и присъждане на обезщетение за пропуснати ползи в размер на 18 000 лв. Според твърденията на ищеца строителството на обекта е изпълнено с намерение имота да бъде отдаден под наем. На 12.09.2006 г. е сключен договор за наем с лицето Виолета Ивайлова А.. Срока на този договор е за три години до 12.09.2009 г. Искът е предявен частично като пропуснатите ползи оценяват на 3 000 лв.

Върху двете претенции се иска и присъждане на лихви, както следва:

Сумата от 1 151.05 лв. изтекла законна лихва за забава върху сумата от 6370 лв., за периода от 03.06.2009 г. до датата на предявяване на иска и законната лихва върху същата главница считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Сумата от 542.10 лв., представляваща законната лихва за забава върху сумата от 3 000 лв. за периода от 03.06.2009 г. до датата на предявяване на иска и законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

При така установената от фактическа обстановка, от правна страна, съдът намира следното:

По допустимостта на исковата претенция:

В производствата по обезщетение за вреди по реда на чл.203-207 от АПК, законодателят е въвел допълнителна предпоставка за допустимост на претенцията -акта или действието от които се претендира да са настъпили вреди да е отменен като незаконосъобразен по надлежния ред. В конкретния случай вредите се претендират от прогласено за нищожно строително разрешение № 300/14.09.2005 г. Установяването на нищожността е станало по надлежния ред - строителното разрешение е оспорено по реда на чл.216, ал.1, т.2 от ЗУТ пред РДНСК гр.Перник. След извършена проверка е констатирано, че същото е подписано от лице, на което не са делегирани правомощия на гл.архитект на Община Перник. На основание тази констатация строителното разрешение е прогласено за нищожно със заповед ДК-10-08/13.09.2006 г. на Началника на РДНСК гр.Перник. След влизане в сила на тази заповед от органите на РДНСК гр.Перник са предприети действия по събаряне. Въпреки, че акта по силата на който е последвало премахване на постройката, не е на Кмета на Община Перник това е административния орган, срещу който може да бъде надлежно упражнено правото на иск. Длъжностно лице от Община Перник е подписало извън своята компетентност строителното разрешение и то е прогласено за нищожно на това основание. В този смисъл надлежна страна в производството е Община Перник, тъй като това е юридическото лице чиито орган е постановил незаконосъобразен акт. Порока на издаденото строително разрешение е толкова съществен, че издаденият акт е едно "правно нищо".

От изложените в исковата молба твърдения и с оглед представените писмени доказателства, съдът приема, че ищецът има право да предяви иск по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, като Община Перник притежава необходимата процесуална легитимация да бъде ответник в това производство.

По основателността на иска:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Фактическият състав, който следва да бъде налице, за да възникне отговорността включва няколко кумулативно изискуеми предпоставки: незаконосъобразен акт на административен орган, настъпила имуществена или неимуществена вреда и причинна връзка между акта и вредата, при която вредата да е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт. Вредите, които подлежат на компенсация, могат да бъдат имуществени-когато се накърнява имуществено патримониумът на правния субект, при претърпяна загуба или пропусната полза и неимуществени — когато се засягат сериозно личното достойнство на гражданина или му се причиняват болки и страдания, като субсидиарното прилагане на чл.52 от ЗЗД дава възможност обезщетението за последните да се определя по справедливост. В конкретния случай, исковата претенция е насочена към обезщетяване на нанесените имуществени вреди, представляващи претърпени загуби и пропуснати ползи. По същество претендираните вреди са неоснователни и недоказани в пълния размер по исковата претенция.

Ог изслушаната по делото експертиза се установи, че при изготвянето ѝ са представени финансови документи за разрушаването на обекта на стойност 290 лв. и финансови документи за повторното изграждане на обекта на стойност 2 432,10 лв.

Проверените от вещото лице документи не са представени по делото. От описаното в експертизата е видно, че са издадени в период след като обекта по твърдения в исковата молба е бил разрушен.

Фактура № 7000033918 за закупуване на строителни материали е издадена на 31.07.2010 г., това е преди датата на одобряване на инвестиционните проекти въз основа на които обекта е изграден отново. Действително е налице закупуване на строителни материали са закупени, но не е ясно за кой обект. Според показанията на свидетел Петър Георгиев Петров: "и в момента мазилките, плочките, дори латекса са същите". Лицето е работило в обекта при изграждането му, а към момента има преки впечатления относно състоянието му, тъй като пазарува от там.

С експертизата е направено и остойностяване на разходите относно изграждането и премахването на обекта съгласно инвестиционния проект и разрешение за строеж №300/14.09.2005 г. Посочените суми се основават на средни цени в строителството за периода, през който е изграждан и съответно премахван обекта. Вредите, като резултат от незаконосъобразна административна дейност, каквато в конкретния случай се претендира не са прогнозни, а конкретни стойности които следва да бъдат установени от ищеца, върху който в настоящото производство лежи доказателствената тежест.

В хода на съдебното производство не се представиха надлежни доказателства за осъществяването на разходи по осъществяване на строителството и в следствие за извършени действия по събаряне /фактури, разписки, протоколи/.

От разпита на свидетелите по делото бе установено, че витрините и част от фасадата на обекта са демонтирани, но какви разходи са направени по този повод и това засегнало ли е съществено обекта не се изясни. Спорен е и въпроса дали обекта е разрушаван изцяло или са демонтирани само витрините. Исковата претенция за обезщетяване на вредите настъпили от събарянето на постройката, но същите не се доказаха в производството.

Неоснователна според преценката на решаващият състав е и претенцията за пропуснати ползи изразяващи се в неосъществено увеличаване на имуществото, в резултат на сключен наемен договор между А.И.Е. и В. И. А.. По делото като доказателство е представен договор за наем сключен между посочените лица с дата 12.09.2006 г., определена наемна цена и срок до 12.09.2009 г.

При разпита на В. И. А., в съдебно заседание се установи, че този договор изобщо не е изпълняван, тъй като наемодателят не е могъл да предаде помещенията за ползване. По думите на свидетелката "готови документи за ползване на имота нямаше към момента на сключване на договора". При преценката на тези доказателства състава съобрази и обстоятелството, че договора е сключен един ден преди издаването на заповед № ДК-10-08/13.09.2006 г. на Началника на РДНСК гр.Перник т.е. когато административната процедура по проверка на строителното разрешение е стартирала и е била в заключителната си фаза, поради което ищеца е бил с ясно съзнание, че обекта не може реално да бъде ползван.

Въз основа на горното, решаващият състав намира, че в хода на производството не се установи с безспорни доказателствени средства настъпване на имуществени вреди свързани с претърпени загуби или пропуснати ползи т.е. наличие на реално намаление на имуществото на ищеца, поради което иска следва да бъде отхвърлен.

Исковите за присъждане на лихви-мораторна и законна, като акцесорни задължения, които зависят от уважаването на основната искова претенция, също не следва да се уважават. Лихвите по своята същност са обезщетение за вредата произтичаща от забавено изпълнение на определено задължение, имащо за предмет определена сума пари, след като това задължение не е установено безспорно, то и претенцията за лихви върху него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, **съдът**

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения иск от **А.И.Е.,*****, с правно основание чл.1, ал.1 отЗОДОВ.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /П/